

ټولټاکنی او د هغه ارزښتونه

په افغانستان کې د جمهوري ریاست لپاره ټولټاکنی او د هغه ارزښتونه زموږ د هیواد په اوسني خاصو تاریخي شرایطو کې .

که څه هم د څو لسیزو کورنیو جگړو په دکورني معامله گرو او د پردو هیوادونو د غیر مستقیم او مستقیمو لاس وهنو په نتیجه کې زموږ گران هیواد د نوو او عصري سلاح گانو د آزمایشاتو مرکز وگرز او زموږ ډېر هیواد وال یې د مرگ ژوبلي او بدبختیو کندی ته گذار او ډېر نور یې د خپلو کلو بانډو او پلرني مینو څخه اجباري مهاجرتونو ته اړباستل .

خو کله چه په وطن کې د دیموکراسی نارې سوري پورته شوي او په وطن کې دبیا رغوني شعارونه او وعدې خلکو ته ورکړ شوي ، افغانان هم لکه څنگه چه اوږدو کورني جگړو څخه سترې شوي وه ، نو اکثر و یې د صلحی سیاست ته غاړه کیښوده اوورته یې د امید په ستر گو وکتل .

داسی تمه پیدا وه چه گوندی دافغانستان په خلکو سپین گبرو ، کونډو او بیتیمانو به نور رحم وشي او د افغان ولس دی نه ببونکی تراژیديو ته به د پای ټکی کیښودل شی او ولس ته به دحد اقل ژوند د آسانتیاو لپار وطنی ، انسانی او اسلامی گامونه پورته شی .

که څه هم داوږدو جنگو او کورنیو تریگنیودختمیدو لپار ه د بن د کنفرانس نه وروسته په لمړی یو دوه کلونو کی د بعضی بنیادی او اساسی ارزښتونو لپار څه نیمگړی ولی ضروری گامونه اوچت شول او وطن کی د کورنی ورور وژنی او دټوپک په ځای د قلم او سیاسی مبارزی لپار ه څه زمینه برابره شوه د صلحی، ورورگلو، وطن ته خدمت او اسلامیت شعارونه ورکړل شول خومتاسفانه اکثر و ټوپکمارو ددی شعارونو او فرصت څخه ناوړه گټی پورته کړی او خپلو شومو هیلو او ارزوگانوته ورسیدل ، دوی نه تنها ځانله بلکی د خپلو اولادونو لمسیان او کړوسیان لپار ه بلند منزلی او شیشه یی قسرونه اباد او په میلننو ډالر یی په پردیو هیوادونو کی سپما او ذخیره کړل .

دوهم کوم اساسی او بنیادی گام چه پورته شو هغه په وطن کی د اساسی قانون نافذیدل وه دا هم د هغه بنیادی کارونوله جملی څخه وه چه هر هیواد ددی قوانینو پر بنا خپل ورځنی ژوند دیو اجتماعی نظم په مقصد د دولت او اتباعو حقوق، مسولیتونه او وجایب تعینوی او دهیواد هر وگړی موظفوی چه هغه مراعت کړی تر څو هر څوک ددی بنیادی قوانینو پر بنیادیه اطمینان سره خپل ورځنی ژوند ته ادامه ورکړی او دبل دتیری څخه په امان کی وی .

دا چه زموږ قوانین څرنگه زموږ په خلکو عملی شو چا دی قوانینو ته درناوی وکړ او څوک دی چه همدا اوس یی هم دخپل ټوپک دقانون په زور پدی بیوزلو او غمزپلوخلکو څه وکړل ، څه کوی او څه کول غواړی؟ زه فکر کوم چه زموږ هیوادولوته پدی برخه کی پوره او کافی معلومات شته او د ژوندیو بیلگو شاهدان دی چه لازمه نه گنم د هیوادوالو په زخمونو مالگی وشیندم خو صرف دومره ویل غواړم چه زموږ هیواد وال باید خپل دوستان او دښمنان وپیژنی، څوک دی چه د وطن تاریخ ته په سپکه گوری او زموږ تاریخی افتخارات لوتوی ، زموږ ژبی ملیتونه او قومونووافغانی قوانینو ته په سپکه گوری ، په وطن کی د پردو په لمسه قومی، ژبني او سیاسی اختلافونو ته لمن وهی او غواړی چه دافغانانو په مشترک کور کی، کورکی جوړ او د قدرالیزم پر بهانه په ډیر سپین سترگی او مهارت زموږ په وطن کی د بی اتفاقیو او تجزیی اساس کیږدی او همدارنگه څوک دی چه دوطن ، خاوری او ارضی تمامیت ته په درنه سترگه گوری ؟

دریمه اساسی مسله کوم چه پدی جریان کی ورته توجه وشوه په وطن کی د مقننه ، قضایه او اجرایه قوو د ایجادیدلو اقدامات دی . زموږ په وطن کی ټاکنی او پارلمان ایجاد کړل شو .

خو اساسی مسله داده چه وطن ته دبادرد ه ، میتکر، مستعد ،تعلیم یافته او پاک نفسه کدرونو اړین ضروررت دی چه متاسفانه پدی برخه کی کمه توجه وشوه او کار اهل کار ته نه بلکه د مصلحتونو پر بنا کدرونه مینځ ته راغلل او اداری فساد خپل اوج ته ورسید او همدا وجه ده چه دخلکو او دولت تر مینځ ورځ تر ورځی واټن زیاد او خلک ورو ورو د دولت نه لریوالی اختیارکړ چه اوسنی امنیتی وضعه ددی خبری ژوندی بیلگه ده .

څلورمه اساسی خبره داوه چه په بين المللی کچي افغانستان ته د جهانيانو توجه راوگرزیدله ، دنياوال په افغانستان کی د القاعدی او فندهمیتالزم دمیځه ورلو په بهانه خانونه دی خاوری ته راورسول چه متاسفانه دوی یا دافغانستان پنځه زره کلن تاریخ دقیق نه وه مطالعه کړی او یا که کړی هم وه صحیح برداشت یی تری نه وه اخستی، همدا وجه وه چه د دومر ه ځانی او مالی تلفاتو تر څنګ پدی پوه نه شول چه د مشکلاتو اصلی غوټه چرته ده څوک دی چه دا لوبه یی شروع کړی او ددی لوی بنیادی مرکزونه چرته او فعلا د چا له خوا حمایه کیږی ؟

که چیری جهانیان په راس کی د امریکی متحده ایالات دی پوښتنو لپاره دقیقی او واقعینانه څیړنی او ځواب ورنه کړی دا تراژیدی به ډیر کلونه نور هم دوام وکړی .

مور دا منو چه د امریکا متحده ایالات د یو ابر قدرت په صفت دا امکانات په لاس کی لری چه مسایل او اوضاع په دقیقه توګه تحلیل او ارزیابی کړی او یا به یی ارزیابی کړی وی ، خو زه صرف د لوستونکو او جهانیانو توجه یوی پوښتنی ته اړوم هغه دا چه د امریکا متحدا ایالات اضافه له ډیرش کلو هغه اقتصادی مرستی چه د تروریزم او القاعدی د میځه ورلو په مقصد د پاکستان سره کړی ، ایا ددی پوښتنی سره نه ده مواجه شوی چه دا مرستی نه چیری دځه لپار او په کوم مقصد استعمال شوی ؟، که څه هم جهانیان اوس اوس پدی پوه شوی چه په پاکستان کی د دوه مخی سیاستو تر څنګ دو قسمه موضعی گیريګانی شته چه هغه عبارت دی .

اول ؛ په پاکستان کی دملکی حکومتونو پالیسی چه په ظاهره کی نرمه اود عدم مداخلی پالیسی ،اما په باطن کی ډیر محیله او مداخله ګره او دوه مخیزه پالیسی ده چه همسایه ملکونه ، جهانیان حتی نن سبا خپله پاکستان پدی اورکی سوزیدلی او سوزیږی .

دوهم ؛ په پاکستان کی د پوځیانو پالیسی چه هغه مطلق د تروریزم ، القاعدی او نور تروریستی مراکزو د تربیه ،حمایه او د هغوی استعمال ددوی اصلی او اساسی ستراتیژی تشکیلوی . د پاکستان اصلی پالیسی میکران د تروریستانو په وجود کی خپله حیاتی او اوردمهاله ګتی خوندی کول غواړی .

ځما په اند که څوک د تروریزم سره په رښتیا مبارزه کول غواړی ښه به دا وی چه دهغی ریښی له میځه ویورل شی چه داریښی د پاکستان نظامیان او جهانی تروریزم دی چه ددوی دحمایی څخه برخورداره ، سیمه ، جهان او حتی خپله پاکستان یی هم د جدی ګواښ سره مخامخ کړیدی ،او هغی ته اساسی توجه بایدوگرزول شی نه دا چه د هغوی د تقوی او حمایي لپاره نوری اقتصادی مرستی او ژمنی زیاتی شی .

نن دا تروریزم د اسلام آباد په سل کیلو متری کی قرار لری چه دا خپله لوی ګواښ دی په سیمه او جهان کی دصولی امنیت لپاره .

پنځمه اساسی مسله دا وه چه دجهانیانو له خوا افغانستان ته د بیا رغونی په مقصد په مختلفو برخو کی په ملیاردونو اقتصادی مرستی وشوی چه متاسفانه د بعضو دولتی مسو لونو، موسسو او انجو ګانو له خوا دا پیسی حیف میل او غیر مسولانه ، او روښایی پلانونو په تطبیق څه نا څه مصرف اوددی پر ځای چه په وطن کی د بیا رغونی او د خلکو د سوکالی لپاره مثبت ،زیربنایی او اساسی ګامونه اخستل شوی وای متاسفانه ددی امکاناتو او فرصت څخه لازمه ګټه پورته نشوه .

که په دقیقه توګه وکتل شی ددی کمکوسره سره ددی پر ځای چه زموږ د خلکو د ژوند کچه لږ تر لږه لوړه شوی وای برعکس ولګه ،بیکاری او بی امنی خپل لور کچي ته رسیدلی اوخلک هره ورځ د نویوتراژیدیو شاهدان دی .

زموږ په هیوادکی د ابو سرشاره منابع اوپه کافی اندازه دبندونو دجوړولو امکانات شته چه ددی بندونو او کانالونو په جوړول سره په زرهاوو جریبه ځمکی خروبیډلی شی ، په کافی اندازه د برق دتولید امکانات شته چه زموږ زیاتره هیواد والو ته د شغل پیداکولو امکانات برابروی چه په ډیر تاسف سره باید ووايو چه دی ټکی ته کمه توجه شوی او په ډیرو ګذافو مصارفو د برق انرژي د همسایه هیوادو نه تمویلیری چه زموږ دګران وطن د روښنایی اختیار د پردو په لاس کی او هر وخت چه وغواړی موږ ترورمی ته کینولای شی، ددی په ځای چه دننه په وطن دداخلی امکاناتو د احیا لپاره کارشوی وای بلکه په غیرو بنیادی کارونو مصروف یو .

په همدی ترتیب زموږ په هیواد کی د تاریخ په اوږدوکی ډیر ښه فرصتونه برابر شوی چه باید په همغه خاصه موقه کی تری مثبت ګټه پورته شوی وای چه متاسفانه دا فرصتونه دلایه تللی چه ورسته بیا تاسف او پښیمانی کومه ګټه نده کړی .

د پورتنیو واقعتونو پر بنا غواړم د هیواد والو توجه یو بل اساسی مسلی او فرصت ته راوگرځوم چه هغه په هیواد کی د نوی زعیم د انتخابیدلو یا د جموری ریاست د ټولټاکنو پروسه ده •
زما مطلب ددی لیکنی څخه دا ندی چه د کوم مشخص کاندید د تبلیغاتی کمپاین لپاره کار وکړم ولی اساسی هدف دادی چه که وکولای شی افغانان په اتفاق او تفکر سره دخپل هیواد سرنوشت د داسی زعیم په لاس کی ورکړی چه په پوهه، متانت او قوی افغانی احساس سره دی ټولو بدبختیو ته د پای د ټکی ایښودو لپاره په قوی ، علمی او افغانی ارادی او عزم افغانی ولسونو ته ددی غم خپلی حالت څخه د تاریخ پدی خاصو شرایطو کی د لوی اومهربان خدای په فضل او کرم نجات ورکړی.

د یو سر لوری ، هوسا او خپلواک افغانستان په هیله

ومن الله توفیق